

Z á p i s
ze zasedání Vědecké rady Pedagogické fakulty UK
dne 19. 3. 2026

Přítomní členové Vědecké rady Pedagogické fakulty UK:

prof. PaedDr. S. **BENDL**, Ph.D.; doc. PhDr. M. **FULKOVÁ**, Ph.D.; doc. PhDr. P. **CHALUPSKÝ**, Ph.D.; doc. PhDr. M. **HAUSER**, Ph.D.; doc. Mgr. et Mgr. M. **HUBÁLOVSKÁ**, Ph.D.; doc. RNDr. A. **JANČAŘÍK**, Ph.D.; doc. PhDr. K. **JANČAŘÍKOVÁ**, Ph.D.; prof. RNDr. I. **KALAŠ**, Ph.D.; doc. PhDr. PaedDr. A. **KUCHARSKÁ**, Ph.D.; prof. RNDr. L. **KVASZ**, DSc.; doc. PhDr. L. **KVĚTOŇOVÁ**, Ph.D.; doc. RNDr. P. **MARTINKOVÁ**, Ph.D.; doc. PaedDr. J. **MEDOVÁ**, Ph.D.; prof. PaedDr. M. **NEDEĽKA**, Dr.; doc. PaedDr. G. **PINTES**, Ph.D.; prof. PhDr. J. **POKORNÝ**, CSc.; doc. PhDr. M. **RAUDENSKÝ**, Ph.D.; doc. PhDr. M. **RUSEK**, Ph.D.; doc. PhDr. Z. **SIKOROVÁ**, Ph.D.; doc. PhDr. I. **SMETÁČKOVÁ**, Ph.D.; doc. PhDr. J. **STARÁ**, Ph.D.; doc. RNDr. J. **STRAKOVÁ**, Ph.D.; prof. PhDr. J. **ŠIŠKA**, Ph.D.; doc. RNDr. P. **ŠMEJKAL**, Ph.D.; prof. PhDr. M. **ŠMEJKALOVÁ**, Ph.D.; doc. PhDr. K. **ULIČNÁ**, Ph.D.; doc. Mgr. J. **VALA**, Ph.D.; prof. PaedDr. D. **VALACHOVÁ**, Ph.D.; prof. PhDr. MgA. F. **VANÍČEK**, Ph.D.; prof. Mgr. K. **VITÁSKOVÁ**; prof. RNDr. N. **VONDROVÁ**, Ph.D.; prof. RNDr. PhDr. H. **VOŇKOVÁ**, Ph.D. et Ph.D.

Omluveni:

doc. Mgr. S. **ELAVSKY**, Ph.D.; doc. PhDr. O. **HNÍK**, Ph.D.; prof. Mgr. D. **JANDAČKA**, Ph.D.; doc. Mgr. P. **NAJVAR**, Ph.D.; prof. Mgr. P. **ŘEHÁK**, Ph.D.; prof. PaedDr. I. **STUHLÍKOVÁ**, CSc.; doc. RNDr. V. **TEODORIDIS**, Ph.D.; prof. PhDr. J. **ŽUPANIČ**, Ph.D.

Čestní členové:

Přítomni: prof. RNDr. J. **NOVOTNÁ**, CSc.; prof. PhDr. S. **ŠTECH**, CSc.;

Omluveni: prof. PhDr. K. **CHARVÁTOVÁ**, CSc.; prof. PhDr. M. **TVRDÍK**, CSc.; prof. PaedDr. R. **WILDOVÁ**, CSc.;

Hosté: prof. PhDr. Stanislav **BENČIČ**, Ph.D.; Doc. Mgr. Art. Xénia **BERGEROVÁ**, ArtD.; prof. Mgr. Vladimír **HAVLÍK**; prof. PhDr. Erich **MISTRÍK**, CSc.; doc. PaedDr. Hana **STADLEROVÁ**, Ph.D.; Doc. Mgr. Petra **ŠOBÁŇOVÁ**, Ph.D.

Program zasedání:

1. Zahájení – Aktuální informace děkana fakulty.
2. Hlasování – Schválení jmenování člena komisí pro SDZ a obhajoby.
3. Hlasování – Schválení členů do komisí pro státní zkoušky a státní rigorózní zkoušky.
4. Aktualizace Strategického záměru fakulty na rok 2026.
5. Rozšíření SP Psychologie o kombinovanou formu.
6. Habilitační řízení Mgr. Magdaleny Novotné, Ph.D.
7. Různé.

Zápis průběhu zasedání VR

1. Zahájení a aktuální informace děkana

Jednání vědecké rady zahájil děkan doc. Antonín Jančařík.

Dále děkan připomněl připravované oslavy 80. výročí založení Pedagogické fakulty. Členové Vědecké rady jsou na tyto akce srdečně zváni. Prvním slavnostním bodem programu bude ceremonie konaná dne 12. listopadu v Karolinu. Druhý hlavní program se uskuteční 10. prosince na fakultě, kde proběhne odborná část, po níž budou následovat vlastní oslavy. V tomto termínu by již měla být fakulta opět v provozu po dokončené rekonstrukci. Součástí programu bude symbolické přestřížení pásky a kolaudace prostor, včetně jejich oficiálního převzetí.

2) Schválení jmenování člena komisi pro SDZ a obhajoby.

- **Mgr. Michal Zamboj, Ph.D.**

Usnesení: Vědecká rada schválila jmenování Mgr. Michala Zamboje, Ph.D., členem komisi pro SDZ a obhajoby pro obor Didaktika matematiky.

(Hlasování VR PedF UK: pro 32, proti 0, zdržel se 0)

3) Schválení jmenování člena komisi pro SDZ a obhajoby.

- **PhDr. Mgr. Vlastimil Hubert, Ph.D., MBA (předseda komise pro SZ a SRZ)**

Usnesení: Vědecká rada schválila jmenování PhDr. Mgr. Vlastimila Huberta, Ph.D., MBA, předsedou komise pro SZ v bakalářském i navazujícím magisterském studiu programů garantovaných katedrou andragogiky a managementu vzdělávání.

(Hlasování VR PedF UK: pro 29, proti 1, zdržel se 2)

Usnesení: Vědecká rada schválila PhDr. Mgr. Vlastimila Huberta, Ph.D., MBA, předsedou komise pro SRZ na katedře andragogiky a managementu vzdělávání.

(Hlasování VR PedF UK: pro 27, proti 1, zdržel se 4)

- **Ing. Lucie Černá (členka komise pro SZ)**

Usnesení: Vědecká rada schválila jmenování Ing. Lucie Černé členkou komise pro SZ v bakalářském studiu programů garantovaných katedrou pedagogiky.

(Hlasování VR PedF UK: pro 28, proti 0, zdržel se 4)

Usnesení: Vědecká rada schválila jmenování Ing. Lucie Černé členkou komise pro SZ v navazujícím magisterském studiu programů garantovaných katedrou pedagogiky.

(Hlasování VR PedF UK: pro 24, proti 1, zdržel se 7)

- **Mgr. Petr Mácha (člen komise pro SZ)**

Usnesení: Vědecká rada schválila jmenování Mgr. Petra Máchy členem komisí pro SZ v bakalářském studiu programů garantovaných katedrou pedagogiky.

(Hlasování VR PedF UK: pro 28, proti 0, zdržel se 3)

Usnesení: Vědecká rada schválila jmenování Mgr. Petra Máchy členem komisí pro SZ v magisterském studiu programů garantovaných katedrou pedagogiky.

(Hlasování VR PedF UK: pro 25, proti 1, zdržel se 6)

4) Projednání aktualizace Strategického záměru fakulty

(Hlasování VR PedF UK: pro 29, proti 0, zdržel se 0)

Usnesení: Vědecká rada projednala Aktualizaci Strategického záměru PedF UK na rok 2026.

5) Rozšíření studijního programu Psychologie o kombinovanou formu studia

O rozšíření žádáme z důvodu potřeby zvyšování počtu studujících/absolventů (požadavek MŠMT).

(Hlasování VR PedF UK: pro 32, proti 0, zdržel se 0)

Usnesení: Vědecká rada schválila návrh na rozšíření studijního programu Psychologie o kombinovanou formu studia.

6) Habilitační řízení Mgr. Magdaleny Novotné, Ph.D.

VSTUPNÍ A IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE UCHAZEČE
Jméno, příjmení, tituly uchazeče
Mgr. Magdalena Novotná, Ph.D.
Datum a místo narození uchazeče. Dřívější příjmení uchazeče
5. 2. 1977, Praha
Jmenování docentkou pro obor
Didaktika výtvarné výchovy

HABILITAČNÍ KOMISE, HABILITAČNÍ PRÁCE A JEJÍ Oponenti
Předseda komise
prof. PaedDr. Daniela Valachová, PhD. – PedF, Univerzita Komenského v Bratislavě
Členové komise
prof. PhDr. Stanislav Benčíč, PhD. – Fakulta masmédií, Paneurópska vysoká škola
prof. Mgr. Vladimír Havlík – PedF, MUNI
Doc. Mgr. Art. Xénia Bergerová, ArtD. – PedF, Univerzita Komenského v Bratislavě
Doc. Mgr. Petra Šobáňová, Ph.D. – PedF UPOL
Oponenti habilitační práce
doc. PaedDr. Hana Stadlerová, Ph.D. – PedF MUNI
prof. PhDr. Erich Mistrík, CSc. – PedF, Univerzita Komenského v Bratislavě

doc. Mgr. Kateřina Dytrtová, Ph.D. - Fakulta umění a designu, UPOL
Název habilitační práce
Neznámkovat, reflektovat! Portfolio ve výtvarné výchově

Děkan přivítal předsedkyni habilitační komise, její členy a oponenty. Proděkan pro vědu představil uchazečku a požádal předsedkyni habilitační komise prof. PaedDr. Daniehu Valachovou, PhD., aby přednesla stanovisko habilitační komise.

Prof. Valachová seznámila vědeckou radu se základními údaji o uchazečce a prezentovala její pedagogickou, vědeckovýzkumnou a publikační činnost. Dále představila stanovisko habilitační komise: komise na svém zasedání dne 10. 3. 2026 doporučila pokračovat v habilitačním řízení před vědeckou radou PedF UK (*hlasování komise – počet přítomných: 4, pro: 4, proti: 0, zdržel se: 0*). Následně předsedkyně komise přednesla stěžejní body a závěry z posudků oponentů doc. PaedDr. Hany Stadlerové, Ph.D., prof. PhDr. Ericha Mistrika, CSc., a doc. Mgr. Kateřiny Dytrtové, Ph.D.

Proděkan dále vyzval uchazečku, aby přednesla svoji habilitační přednášku.

Mgr. Magdalena Novotná, Ph.D., přednesla přednášku na téma „*Neznámkovat, reflektovat! Portfolio ve výtvarné výchově*“. Uchazečka zareagovala na dotazy oponentů a oponentské posudky. Uchazečka dotazy oponentů zodpověděla k jejich spokojenosti. Následně proběhla diskuse členů vědecké rady a hostů s uchazečkou.

Doc. Hauser se dotázal, jakou roli v přístupu uchazečky hraje samotné setkání žáků s uměleckým dílem.

Uchazečka uvedla, že ji výrazně ovlivnil text Nicolase Bourriauda *Postprodukce*, který chápe kulturu jako proces výběru a skládání nových významů z různých kulturních podnětů. K tomuto principu se hlásí i ve své učitelské praxi, kdy žákům představuje a kombinuje různé typy vizuálních kolekcí. K otázce přímého setkání s uměleckým dílem doplnila, že ačkoli výtvarná výchova usiluje o kontakt žáků s originály v galeriích a muzeích, ve školní praxi je často odkázána na reprodukce. Ty sice autentický zážitek nenahradí, přesto se snaží zařazovat i exkurze, byť jejich realizaci komplikují finanční a organizační limity. Uvedla také, že využívá umělecké knihy s originálními ilustracemi, které dětem přibližují umělecké dílo jiným způsobem.

Doc. Raudenský se nejprve dotázal na metodu reflektivního dialogu v „zrcadle ohlasů učitelek a učitelů“ a zajímalo ho, jak uchazečka s touto metodou pracuje. V druhé části dotazu se zaměřil na otázku časových nároků této metody.

Uchazečka potvrdila, že časová náročnost je ve školní praxi reálným problémem, protože na hodnocení a reflexi výtvarných aktivit často nezůstává dostatek prostoru. Odkázala na model Donalda Schöna, který rozlišuje procesní a významovou reflexi, přičemž právě významovou považuje za klíčovou, protože prostřednictvím rozhovoru dotváří smysl vzniklých prací. Zdůraznila také význam okamžité reflexe, kdy mají žáci ještě živou zkušenost s tvorbou, a uvedla, že vedle ní má své místo i pozdější reflexe, například při práci s portfoliem. Za vhodné považuje oba typy reflexe kombinovat.

Prof. Nedělka se zeptal, jak uchazečka pracuje s porozuměním výtvarným znakům ve výuce, a to nejen na úrovni denotace, ale i konotace. Požádal ji, zda by dokázala uvést nějaké konkrétní situace ze své praxe, v nichž žáci výrazně rozvíjeli schopnost rozeznávat a porozumět výtvarným znakům.

Uchazečka uvedla, že nemá připravené konkrétní ukázky z portfolií, popsala však postupy, při nichž se podobné situace přirozeně objevují. Na konci tematického celku obvykle vytváří album prací, které slouží jako podnět k rozhovoru o jejich významu. Diskuse podle ní vzniká spontánně, když se žáci sami shromažďují u vystavených či schnoucích prací a chtějí o nich mluvit. Právě tyto společné rozhovory pomáhají dětem překročit individuální perspektivu a lépe porozumět odlišným způsobům práce i motivacím druhých. Zdůraznila také, že do reflexe je důležité zahrnovat i méně zdařilé práce, protože jen tak může vznikat skutečné porozumění a dialog.

Prof. Kvasz se dotázal na možnost propojení přístupů k metakognici, reflexi a hodnocení mezi didaktikou matematiky a didaktikou výtvarné výchovy.

Uchazečka odpověděla, že výtvarná výchova má v tomto ohledu určitou výhodu, protože pracuje s hmatatelnými stopami tvůrčího i myšlenkového procesu. Během přípravy často vznikají skici, myšlenkové mapy či jiné záznamy, které lze uchovat, zdokumentovat a následně řadit do portfolia. To umožňuje vizualizovat postupy a přemýšlet o nich v metakognitivní rovině, například z hlediska autoregulace učení. Zdůraznila, že si obor tuto výhodu plně uvědomuje.

Doc. Stará se dotázala, nakolik jsou kritéria pro hodnocení ve výtvarné výchově – jak očekávané výstupy učení z RVP ZV, tak oborová kritéria výtvarných učitelů – skutečně závazná při hodnocení žákovských prací.

Uchazečka vysvětlila, že příliš striktně formulovaná kritéria mohou být omezující, protože neumožňují přijmout výstupy, které se nevejdou do původní představy učitele. Neodmítá práci s očekávanými výstupy učení, zdůrazňuje však nutnost formulovat kritéria vždy ve vztahu ke konkrétnímu úkolu. Na příkladu zadání „Krystaly“ ukázala, že žák se může od tématu odchýlit, a přesto vytvořit hodnotný výstup. Proto dává přednost tvorbě vlastních kritérií přizpůsobených konkrétnímu zadání, aby mohla postihnout širší spektrum tvůrčích procesů i výsledků.

Prof. Novotná se zeptala na souvislost se STEAM.

Kateřina Dytrtová uvedla, že normativní disciplíny, jako je výtvarná výchova, se zásadně liší od deskriptivních oborů tím, že nepopisují předem dané jevy, ale pracují s otevřeným tvůrčím procesem. Učitel tedy nemůže dopředu pevně stanovit hodnotící kritéria, protože výstupy mohou nabrat rozličné směry a je třeba počítat s tím, že není zřejmé, kam se žákova práce vyvine. Podle ní se proto běžná hodnotící kritéria v těchto oborech používají odlišným způsobem. V této souvislosti ocenila uchazečku za způsob, jakým tuto skutečnost teoreticky ukotvila a vysvětlila rozdíl mezi normativními a deskriptivními disciplínami.

Doc. Fulková uvedla, že již 3–4 roky aktivně oslovují kolegy z jiných oborů s návrhem zapojit se do společných aktivit v oblasti STEAM. Popsala, zapsala se na konferenci STEM v Brně,

kde prosazovala doplnění komponenty *Art* do konceptu STEAM. Připomněla, že tým má hotovou výzkumnou zprávu, avšak zatím se nenašel partner, který by měl zájem do spolupráce vstoupit.

Doc. Rusek reagoval poznámkou, že Evropská komise interpretuje písmeno A ve STEAM někdy nejen jako *Art*, ale i jako *Anything else*. Ve svém následujícím dotazu se zaměřil na to, jak byla ve výzkumu zajištěna reliabilita kódování a zda do procesu vstupoval další výzkumník.

Uchazečka odpověděla, že kódování prováděla sama. Snažila se o reliabilitu pomocí tří opatření: používala konzistentní sadu otázek, byla si vědoma velké různorodosti dokumentů a dbala na jednotný postup při jejich kódování. Neměla partnera, který by systematicky ověřoval jednotlivé průběžné interpretace, avšak svůj postup i dílčí výsledky průběžně konzultovala s kolegy.

Prof. Štech uvedl, že v předchozí prezentaci vnímal určitý protiklad mezi reflexí a hodnocením. Zdůraznil však, že si reflexi nedokáže představit bez určité formy hodnocení, protože každá reflexe nese inherentní normativitu, která umožňuje rozlišit, zda jde o výtvarný výkon, a ne pouze o „patlání“, jak dříve poznamenal prof. Kvasz. Naopak vnější normativita, jako je známkování 1–5, podle něj není vhodná. Položil otázku, zda se snahou omezit tuto vnější normativitu nevytrácí z výtvarné výchovy hodnocení jako takové.

Uchazečka vysvětlila, že v názvu své publikace stavěla reflexi do kontrastu se známkovým hodnocením, nikoli s hodnocením obecně. Rozlišuje mezi reflexí a hodnocením tak, že reflexe může být převážně popisná – jde o pojmenovávání a popisování, při němž vzniká význam díla a kdy se autor i diváci propracovávají k tomu, co práce vyjadřuje. Toto systematické popisování je podle ní klíčové pro všechny situace, protože dotváří artefakty. Hodnocení má podle ní své místo, ale mělo by být používáno selektivně, nikoli jako automatická nebo dominantní součást každého výtvarného úkolu.

Doc. Jančaříková požádala uchazečku o upřesnění metodologického rámce grounded theory (GT) a dotázala se, podle kterých autorů či metodologických konceptů postupovala.

Uchazečka odpověděla, že sledovala různé přístupy užívané v teorii umění a kulturní antropologii a zjistila, že řada autorů pracuje způsobem velmi podobným jejímu vlastnímu přístupu — tedy s neustálým pohybem mezi kategoriemi, jejich složkami a podsložkami. Jako příklady uvedla autorku L. Persohn a autora R. Schactera, jejichž postupy jsou blízké jejímu, i když jsou v některých případech digitalizované.

Výsledky hlasování v neveřejné části zasedání VR PedF UK

Stav hlasování	
Počet členů VR PedF UK celkem	40
Počet přítomných členů VR PedF UK	30
Počet kladných hlasů	26

Počet záporných hlasů	3
Zdrželi se	1
Počet neplatných hlasů	0

Usnesení: Vědecká rada Pedagogické fakulty v souladu s výsledkem tajného hlasování doporučila udělit Mgr. Magdaleně Novotné, Ph.D., vědecký titul docent v oboru Didaktika výtvarné výchovy.

7) Různé

Prof. Vondrová uvedla, že by uvítala návrat k praxi, kdy oponenti ve veřejné části řízení pronesou jednu stručnou hodnotící větu a doplní ji jednou až dvěma vybranými otázkami. Zdůraznila, že je nutné striktně dbát na časové limity jejich vystoupení.

Děkan připomněl, že k současnému nastavení se přistoupilo proto, že oponenti opakovaně nedodržovali stanovená pravidla.

Doc. Smetáčková otevřela téma potřeby mezioborového setkávání akademiků. Uvedla, že na fakultě chybí zázemí typu sdíleného kampusu či společných jídelen, které by taková setkání podporovalo.

Doc. Fulková zhodnotila dosavadní formát jako funkční. Průběh podle ní plynul přirozeně, všechny posudky byly předem prostudovány a je v pořádku, že oponenti předkládají rozsáhlejší texty. Domnívá se, že oponenti by měli být schopni sami vhodně usměrnit složitější strukturu vystoupení. Nemá zásadní námitky, které zazněly od prof. Štecha.

Prof. Šmejkalová ocenila, že uchazečka byla dobře připravena na všechny otázky obsažené v posudcích. V prezentaci se zaměřila na klíčové body a další otázky zazněly následně v diskusi.

Prof. Kvasz vyjádřil spokojenost s délkou řízení. Zdůraznil, že jde o nejvýznamnější události na fakultě a přináší mu přínos v podobě seznámení se s oblastmi, které běžně nezná. Uvedl, že proto na tato zasedání chodí rád. Běžné hlasování či administrativní náležitosti označil za rutinní součást programu.

Prof. Šiška doplnil, že formát je zvláště přínosný pro členy, kteří se nepohybují v daném oboru. Zároveň trval na důležitosti dodržování časových limitů – jako formě férovosti vůči dalším uchazečům. Podle něj by kandidáti měli být schopni své myšlenky věcně a kompetentně zkoncentrovat.

Děkan navrhl, aby OVČ připravilo viditelnou časomíru, která by dodržování časových limitů podpořila.

Doc. Fulková závěrem vyjádřila spokojenost s tím, že zasedání proběhlo v současné místnosti. Oceňuje klubový charakter prostoru a příznivou atmosféru, která podporuje společnou diskusi. Uvedla, že architektonické uspořádání může mít významný vliv na její kvalitu.

Děkan uvedl, že přemýšlí o tom, jak podobnou pracovní atmosféru, jaká panuje v současné místnosti, zajistit také v aule. Připomněl, že aula je nyní využívána hlavně kvůli připravenosti pro přímý přenos, zatímco jiné učebny takovým technickým zázemím nedisponují. Pokud by

měla být využita jiná místnost, bylo by nutné doplnit kabeláž a techniku tak, aby nezvyšovala zátěž pracovníků SIT. Fakulta proto zvažuje úpravu prostoru, který by byl větší než současná místnost, ale menší než aula.

Dále se děkan vrátil k otázce propojování oborů. Připomněl, že k tomuto účelu sloužily projekty Prvouk a Progress, nyní Cooperatio. Současné členění projektu plně nepodporuje propojení všechny borů pěstovaných na fakultě. Požádal členy VR o návrhy praktických kroků, jak mezioborovou spolupráci posílit. Uvedl, že transdisciplinarita je součástí Strategického plánu fakulty, ale její naplňování není jednoduché. Podle něj není efektivní prosazovat změny pouze shora; účinnější je kombinace iniciativ zezdola s podporou vedení. Závěrem dodal, že vědecká rada je v současnosti jediným skutečně transdisciplinárním fórem fakulty.

Doc. Stará uvedla, že mezioborová spolupráce se u nich osvědčuje zejména v programu Učitelství pro 1. stupeň. Projekt *Otevřeno* umožňuje spolupráci s psychologii a speciální pedagogikou a přináší konkrétní výsledky při přípravě nové akreditace. Koordinační rada pro 1. stupeň propojuje obecnou a oborové didaktiky například při debatách o státnicích či diplomových pracích. Účast na setkání je někdy obtížné zajistit, ale zpětné ohlasy bývají velmi pozitivní.

Mgr. Lea Květonová uvedla příklad dobré praxe: spolupráci s katedrou psychologie v projektu zaměřeném na paliativní péči. Podle ní je klíčové najít vhodné téma, které obory přirozeně propojí; výsledkem byla trvalejší spolupráce i zavedení nového předmětu.

Doc. Smetáčková ocenila přínos mezioborových projektů, zároveň však upozornila na frustraci studentů, kteří se musí orientovat ve více oborech s odlišnými perspektivami a terminologií, aniž by k tomu měli dostatečnou institucionální podporu. Uvedla, že diskuse po habilitační přednášce ukázala značné rozdíly ve struktuře předmětů i v pojetí základních cílů vzdělávání, což se promítá také do hodnocení. Zdůraznila, že škola představuje celek, a obory by proto měly vedle vlastního vymezení hledat i společný nadoborový rámec. Fakulta by podle ní měla tento integrační proces aktivně podporovat a neponechávat jej pouze na studentech.

Děkan připomněl diskusi o inauguračních přednáškách, které jsou slavnostní prezentací nově jmenovaných docentů a profesorů před akademickou obcí. Uvedl, že na fakultě máme řadu profesorů, jejichž přednášky dosud širší akademická obec neměla možnost slyšet (např. prof. Šišku či prof. Šmejkalovou). Navrhl proto, že by bylo vhodné inspirovat se dobrou praxí a tuto tradici více rozvíjet.

Prof. Kvasz uvedl zahraniční příklady, které by mohly podpořit prezentaci odborné práce i oborové propojování na fakultě. Na Berlínské technické univerzitě představovaly katedry své výsledky v krátkých patnáctiminutových blocích, což se osvědčilo jako efektivní forma sdílení napříč obory. V Londýně pak zažil slavnostní přednášku odcházejícího profesora shrnující jeho celoživotní práci, která měla silný dopad na akademickou komunitu. Za přínosné považuje také reprezentativní prezentace významných grantů a inspiraci vidí i v akci *Věda na hradě*, kde vystupují špičky jednotlivých oborů. Podle něj by podobné široce pojaté přednášky, včetně těch z oborových didaktik, fakultu obohatily; upozornil přitom na chybějící zastoupení oboru fyziky.

Děkan navrhl rozpracovat formát inauguračních přednášek, například u doc. Zemana. Zdůraznil, že je potřeba nepřehlcovat akademickou obec příliš mnoha akcemi a soustředit se nejprve na posílení vlastní fakultní komunity.

Prof. Vondrová upozornila, že účast na celofakultních přednáškách bývá malá, a proto je důležité zaměřit se na setkávání uvnitř fakulty. Inaugurace a habilitace považuje za vhodný formát, avšak připomněla, že podobné aktivity dříve zanikaly kvůli nedostatku lidí, kteří by je dlouhodobě organizovali.

Doc. Jančaříková navrhla významné přednášky nahrávat a zveřejňovat jako podcasty. Připomněla pozitivní zkušenost s přednáškami dr. Fejmana, které vedly i ke vzniku publikací propojujících obory. Uvedla také srovnání studijní zátěže: studenti na PedF UK mají 15–16 hodin přímé výuky, zatímco v Ústí až 35.

Doc. Smetáčková podpořila myšlenku inauguračních přednášek a uvedla příklady úspěšné praxe z Českomoravské psychologické společnosti a St Andrews University, kde se každoročně koná krátká fakultní konference. Podle ní je účinné, když jsou tyto aktivity povinné a organizačně zajištěné. Dodala, že společná setkání mohou pomoci sjednotit různé výklady klíčových pojmů napříč obory.

Doc. Stará uvedla příklad z PedF MU, kde je poslední týden semestru vyhrazen povinným společným akcím s diskuzemi. Podle ní by podobný model s jasně stanovenými tématy mohl motivovat účast a posílit mezioborové setkávání.

Prof. Vondrová zdůraznila, že pro smysluplné společné aktivity je nezbytné mít jasný společný cíl. Navrhla vytvořit skupinu, která by pracovala na společném mezioborovém základu, využitelném i pro akreditace. Upozornila, že pasivní sledování ze záznamu nenahrazuje skutečnou diskusi a účast na setkáních.

Děkan připomněl, že fakulta bude v příštím roce připravovat institucionální akreditaci a následně akreditaci navazujícího studia. Uvedl, že jej překvapila silná podpora povinného formátu setkávání. Zmínil také, že stejné pojmy jsou napříč obory vykládány různě, což je pro studenty náročné, protože studují kombinace různých disciplín.

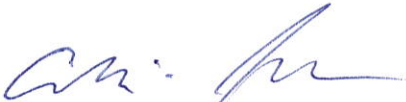
Doc. Fulková uvedla, že zapojení studentů do habilitačních či slavnostních akcí podporuje univerzitní kulturu. Popsala zkušenost, kdy studenti byli zaskočeni slavnostním prostředím akce na Karolinu, ale považuje takové situace za důležité. Připomněla příklad z Plzně, kde jsou inaugurační přednášky hojně navštěvovány studenty, a ocenila by podobnou tradici i zde.

Doc. Jančaříková připomněla zkušenost z „Biologických čtvrtků“, kde se díky pravidelným diskusím postupně sjednotil odborný jazyk napříč obory. Ukázalo se, že pravidelnost a čas mohou přirozeně přiblížit terminologii i přemýšlení jednotlivých disciplín, i když dnešní rychlé tempo to činí náročnějším.

Doc. Fulková doplnila vzpomínku na tradici „modrých pondělků“, kde vystupovaly významné osobnosti a které podporovaly kulturní život fakulty.

Doc. Hauser informoval, že byl nalezen archiv „modrých pondělků“ a probíhá jeho digitalizace.

V Praze dne 8. 4. 2026

doc. RNDr. Antonín Jančařík, Ph.D.
děkan PedF UK

